

İnsanın ipi boğazına sarılıp başıboş bırakılmadığı Altıncı Hakikatin Altıncı Esasında vurgulanıyor. Ancak dünyadaki hadisata baktığımızda, sanki herkesin serbest ve müstakil hareket ettikleri görünüyor. Bunu nasıl yorumlarsınız?

Milyonu çok aşkın canlı türü içerisinde, sadece insanlarda birbirinden çok farklı, hatta birbirine zıt fiillerin işlendiğini görüyoruz. Bütün canlılar, niçin yaratılmışlarsa ve kendilerine bu âlemdeki harika nizam içerisinde nasıl bir görev terettüp ediyorsa, bir ömür boyu o işle meşgul olurlar. Arı daima bal verir, ipek böceği ipeğini, örümcek ağını örer. Koyunlar sütlerini, tavuklar yumurtalarını insanlara ikram ederler.

Bu muhteşem ve ince nizam gösteriyor ki, insan gibi en üstün yaratılışa sahip bir canlı da başıboş olamaz. İpi boğazına atılıp istediği yerde otlamaya terkedilmiş bir hayvan gibi değildir.

İnsan bu gerçeği düşünmeli ve hayatını İlâhî rızaya göre tanzim etmeli, yaratılış gayesi üzerinde yürümelidir.

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etmeleri için yarattım.” ayetine kulak vermeli, Rabbinin iman edip onun marifetinde yol almaya çalışmalı ve emirlerine hassasiyetle uyup yasaklarından bütün gücüyle sakınmalıdır. Gerçek budur. Bunun aksine hareket **“insanca”** değildir ve cezasız kalmayacaktır.

Ne var ki, bu açık gerçeğe rağmen çoğu insanın nefis ve şeytan eksenli işler gördüğü de bir vakıadır. İnsana cüz’i irade verildiği ve bu iradeyi istediği gibi kullanmakta serbest bırakıldığı için, bu üstün yaratılışlı insan büyük bir imtihana tabi tutulmuştur. İrade hürriyetini yanlış kullanan, kendini başıboş sanarak emir ve yasak dinlemeden nefislerinin dediği gibi yaşayanlar için ebedî bir cehennem hazırlandığı gibi, iradesini Rabbinin rızasına göre ayarlayan ve her işinde helal dairesinde kalmaya hassasiyet gösterenler için de ebedî bir cennet hazırlamıştır.